

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010697
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121010697.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaných W. E. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 16. februára 2022, o odvolaní obžalovaných W. E., C. Q. a krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15.11.2021, sp. zn. 5Tk/2/2021, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu u obžalovaného 4/ C. Q. vo výroku o treste odňatia slobody a v spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného 4/ C. Q., nar. XX.XX.XXXX v J. J., D. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v Z. a Z. J. J.

o d s u d z u j e

podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a), 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica n e z m e n e n ý .

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovanej 3/ W. E. a krajského prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15.11.2021, sp. zn. 5Tk/2/2021 boli obžalovaní uznaní za vinných, a to

1/ P. B. a 2/ C. E. z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa §172 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), i) Tr. zák., ods. 3 písm. c) Tr. zák. a

3/ W. E. a 4/ C. Q. z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b), i) Tr. zák., ods. 3 písm. c) Tr. zák.

na tom skutkovom základe, že ako členovia organizovanej skupiny s presne definovanou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, vyznačujúcou sa plánovitosťou a koordinovanosťou po predchádzajúcej dohode, predovšetkým za účelom dosiahnutia finančného obohatenia, minimálne od mesiaca január roku 2019 až do 17.07.2020 v obci G., okres J. J. vyrábali psychotropnú látku metamfetamín, ktorý predávali ďalším (rôznym) odberateľom v postavení dílerov respektíve konečným konzumentom, pričom mali v rámci organizovanej skupiny, v ktorej pôsobili, presne definované úlohy a to tak, že za rozhodné obdobie C. E. spoločne s R. D., ktorých trestné stíhanie bolo vylúčené na samostatné konanie, v niektorých prípadoch aj s C. E. a P. B., v G. republike od doposiaľ nezistených osoby, resp. osôb, na doposiaľ presne nezistenom mieste kupovali prekurzory a chemické látky určené na výrobu psychotropnej látky metamfetamín, a to konkrétne lieky, resp. liečivá s názvom sudafet, cirus a abselan, kde následne po kúpe najmä C. E. spoločne s R. D., takto zabezpečené lieky slúžiace ako prekurzory previezli do priestorov rodinného domu so súpisným číslom XXX v obci G., okr. J. J., ktorý je umiestnený na parcele č. XXXX/X v katastrálnom území G. a je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX (ďalej len rodinný dom v obci G.) a následne sa aktívne podieľali na procese samotnej výroby, pričom pri procese výroby metamfetamínu do konečnej podoby spôsobilých ovplyvnenie psychiky človeka, na začiatku sformovania organizovanej skupiny zohrával kľúčovú úlohu C. E. - v postavení tzv. „hlavného variča“ vykonávajúceho všetky dôležité chemické procesy potrebné pre výrobu, ktorý postupne svoje vedomosti a zručnosti „odovzdal“ C. E., ktorý neskôr prevzal tzv. rolu „hlavného variča“ a C. E. neskôr pôsobil skôr „už len“ v postavení koordinátora procesu výroby najmä tým, že kontroloval vyhotovenie konečného produktu - metamfetamínu a súčasne zadovážoval rôzne veci, ako napríklad nádoby potrebné pre činnosti výroby, toulén a podobne, po uskutočnení procesu výroby do stavu konečného produktu spôsobilého ovplyvniť psychiku človeka, C. E. a P. B. spoločne s W. E. zabezpečovali a koordinovali predaj takto vyrobeného metamfetamínu ďalším odberateľom, predovšetkým však C. Q., ktorému distribuovali vyrobený metamfetamín spravidla jedenkrát týždenne vždy v závislosti od množstva zásob vyrobeného metamfetamínu, ktorý potom zabezpečoval konečný predaj takmer na dennej báze distribuovaním ďalším doposiaľ nezisteným osobám, ktoré pôsobili buď ako díleri ďalej distribuujúci túto psychotropnú látku, respektíve ho predával už konečným doposiaľ nezisteným konzumentom, najmä v okrese J. J. a X., náklady na prevádzku a energie spotrebované v objekte určenom na výrobu metamfetamínu si delili a rovnako tak finančné prostriedky získané z predaja metamfetamínu si delili pomerne podľa výšky vkladu, resp. investície na nákup prekurzorov a takto získané finančné prostriedky používali na ďalšie zadováženie prekurzorov a chemických látok určených na výrobu najmä metamfetamínu a zvyšnú časť finančných prostriedkov si delili ako svoj zisk,

časť takto vyrobeného a distribuovaného metamfetamínu u seba držali aj v dňoch 17.07.2020 a 18.07.2020, kedy bol počas konania domovej prehliadky v rodinnom dome v obci G., konanej na základe príkazu OTp/143/2020-127-V-OSBB zaistený metamfetamín s celkovou hmotnosťou 584,835 gramu, z ktorého je možné pripraviť minimálne 5.848 bežných jednotlivých dávok, ktorého hodnota v čase zaistenia a teda v 3. štvrtroku 2020 na území J. kraja predstavovala hodnotu najmenej 29.241,75 €,

ako aj dňa 17.07.2020 v J. J., kedy bol počas vykonávania osobnej prehliadky u osoby C. Q. zaistený metamfetamín s celkovou hmotnosťou 4,524 gramu, z ktorého je možné pripraviť minimálne 45 bežných jednotlivých dávok, ktorého hodnota v čase zaistenia a teda v 3. štvrtroku 2020 na území J. kraja predstavovala hodnotu najmenej 226,20 €,

metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za to okresný súd obžalovanému 1/ P. B. uložil podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov. Podľa § 48 ods. 1, 4 Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. mu uložil aj trest prepadnutia majetku. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj ochranný dohľad na dobu 2 rokov.

Obžalovanému 2/ C. E. uložil podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov. Podľa § 48 ods. 1, 4 Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s

minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. mu uložil aj trest prepadnutia majetku. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj ochranný dohľad na dobu 2 rokov.

Obžalovanej 3/ W. E. uložil podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov. Podľa § 48 ods. 1, 4 Tr. zák. ju na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. jej uložil aj trest prepadnutia majetku. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. jej bol uložený aj ochranný dohľad na dobu 2 rokov.

Obžalovanému 4/ C. Q. uložil podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov. Podľa § 48 ods. 1, 4 Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. mu uložil aj trest prepadnutia majetku. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 2 rokov. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. mu bolo uložené aj ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaní W. E., C. Q. ako aj krajský prokurátor.

Obžalovaná W. E. podala odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 15.11.2021, a to proti výrokom o vine a treste, ktoré odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 20.12.2021, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň. V písomných dôvodoch odvolania namietala nespravodlivé a nezákonné uznanie ju za vinnú. Jej účasť na trestnej činnosti nebola v prípravnom konaní, ako aj počas dokazovania na hlavnom pojednávaní preukázaná, práve naopak táto bola inými obžalovanými a svedkami vyvrátená. Okresný súd sa zdôvodnením jej viny zaoberal na stranách 22 až 24 odôvodnenia rozsudku. Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že sa až na otázku výroby psychotropných látok v plnom rozsahu stotožnil s obžalobou prokurátora krajskej prokuratúry. Ani z jedného dôkazu nevyplýva, že mala fungovať ako členka organizovanej skupiny. Podľa okresného súdu mala byť jej vina preukázaná iba na základe odposluchov telefonických hovorov, a to tým, že jednak mala požičiavať svoj mobil jej priateľovi odsúdenému P. B., a tým mu pomáhať v trestnej činnosti, že mala vystupovať v 8 odposluchoch, a na základe jej vyjadrení a obž. Q., ktorý sa jej pýtal v hovoroch: „či už úraduje.“, „kde má šéfa..“, alebo jej vyjadrenia „nič nové pod slnkom“, toto mal byť podľa súdu tým podstatným usvedčujúcim dôkazom voči nej. Najpodstatnejším odposluchom podľa okresného súdu bol odposluch, že sa jej obž. Q. pýtal, „či z toho niečo zostalo“, a že mu odpovedala, že je z toho „0,02 a že ju to mrzí, že kvôli tomu chodiť nemusí“.

Vykonaným dokazovaním boli domnienky obžaloby ako aj súdu vyvrátené. Priateľovi ods. P. B. dávala svoj mobil z dôvodu jej výhodného paušálu. Používal ho bežne pri akomkoľvek telefonickom hovore. Nepovažovala za nič nezvyčajné, že aj voči obž. Q., ktorý sa sa vedel s jej priateľom skontaktovať len cez jej mobilné číslo. Mala iba vedomosť, že jej priateľ mu poskytuje kľbovú výživu. Nemala žiadnu vedomosť, že ide o psychotropné látky. Vyplýva to aj z výpovedí ods. B. a obž. Q.. Na hlavnom pojednávaní poukázala, že na domovej prehliadke príslušníci PZ držali v ruke túto kľbovú výživu, ktorá sa v ňom doteraz nachádza. Súd ani prokurátor KP tomu neuverili, boli procesne pasívny a pokiaľ by v súčinnosti s príslušníkmi PZ vykonali obhliadku miesta činu, túto by v byte našli.

K argumentu okresného súdu k jej odsúdeniu, že v mobile uviedla vetu „nič nové pod slnkom“ a že obž. Q. nazýval jej priateľa „kde máš šéfa“, uviedla, že keby chcela niečo utajene hovoriť, tak by používala bežné šifrované siete ako E. alebo D.. Nemala ale na to dôvod, keďže nič nezákonné nerobila a nevedela nič o protiprávnych aktivitách jej priateľa ods. B..

K použitiu ňou číselnej hodnoty 0,02 uviedla, že táto sa zásadne týkala kľbovej výživy. Doma nikdy nemala žiadne psychotropné látky, aby ich z jej bytu vážila, podsúvala niekomu. Argumenty prokurátora v obžalobe ako aj súdu v rozsudku boli priamo vyvrátené obž. Q. a ods. B..

Na základe týchto aspektov ju okresný súd nielen odsúdil na 8 rokov nepodmienečne, ale jej uložil aj trest prepadnutia majetku, a to 2 bytov v centre X., jej celoživotné úspory, jej vlastné, po manželovi a po rodičoch, a tiež podielové fondy v celkovej hodnote cca 50.000,- eur. Okresný súd pri odôvodnení odsudzujúceho rozsudku uviedol, že má vážne pochybnosti o jej vine. Nezohľadnil výpovede obžalovaných, ktorí kategoricky jej účasť na trestnej činnosti vyvrátili. Títo zhodne uviedli, že tajili pred ňou túto svoju protiprávnu činnosť. Nebral do úvahy ani výpovede svedkov, ktorí ju ani

nepoznajú a nevedia nič o trestnej činnosti. Rozhodoval iba podľa domnienok v rozpore so zásadami dokazovania, najmä zásadou zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností nerešpektujúc princíp in dubio pro reo.

Poukázala na odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. 22, podľa ktorého „Plná miera páchania danej trestnej činnosti obž. E. vzhľadom na nedostatok dôkazov nie je úplne zrejmä, avšak s poukazom na nižšie uvedené dôkazy bolo možné ju uznať vinnou za prechovávanie a predaj danej drogy...“. Ďalej na str. 23 že, jej fiktívna trestná činnosť môže byť videná v tom, že sa bavila s obžalovaným Q. v inotajoch. Na základe telefonického hovoru v inotajoch bola nespravodlivo a nezákonne odsúdená, čo je v rozpore s právom na spravodlivý trestný proces. Jediný usvedčujúci dôkaz voči nej použitý okresným súdom je, že v telefonickom hovore hovorila s obžalovaným Q.. Ani z jedného dôkazu nevyplýva, že by prechovávala a predávala akúkoľvek psychotropnú látku. Obžalovaný Q. na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že mu nikdy žiadnu psychotropnú látku nepredala. Má za to, že pokiaľ by krajský súd zrušil v jej veci rozsudok a nariadil by vykonať podstatný dôkaz - obhliadku jej bytu za účelom preukázania kĺbovej výživy C., bolo by dokazovanie na hlavnom pojednávaní bez akýchkoľvek dôvodných pochybností, navyše keď s určitosťou sa preukázalo, že obž. Q. jej volal na mobil kvôli kĺbovej výžive, navyše keď vedel, že od nej by žiadne psychotropné látky nekúpil, keďže o tom nevedela.

Prokurátor okomentoval dva zvukové odposluchy, kde podľa neho išlo o veľké množstvo drog. Toto vyvrátil dokonca aj obž. Q., keď išlo o výmenu papričiek, húb a on s ňou nikdy toto neriešil, lebo o tom nevedela. Vo vzťahu ku kĺbovej výžive uviedol, že mu ju dával ods. B., ktorému sa vedel dovolať len cez jej mobilné číslo. Toto sa nepreukazovalo detailnejšie v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, preto bola nedôvodne a nezákonne považovaná podľa obžaloby za aktívny článok organizovanej skupiny, pričom mala zhromažďovať finančné prostriedky z drog. Z toho vychádzal okresný súd, keď uviedol, že fungovala ako členka organizovanej skupiny, hoci plná miera páchania danej trestnej činnosti nie je u nej úplne zrejmä. Bez akéhokoľvek dôkazu o opaku prokurátor na str. 49 obžaloby uvádza vlastné hodnotenie, že dostala od svojho manžela sumu 59.000 eur. Uvedená suma bola vysporiadanie z toho, že si nebude nárokovať na jeho byt. Jej nebohý manžel nepracoval len v štátnej správe, ale aj podnikal. Vyšetrovateľ NAKA PZ na výsluchu obvineného C. Q. dňa 03.03.2021 odstraňoval aj rozpory vo výpovediach obvineného, keď uviedol dňa 19.07.2020, že sa stretával pri kúpe pervitínu s obvineným P. B. a aj s ňou. Na základe toho voči nej bolo vznesené obvinenie. Toto sa však už nekonkretizovalo a dopytovalo sa, akou mierou bola v tom zúčastnená. V ďalšom poukázala na obsah výpovede obvineného C. Q. dňa 03.03.2021, kedy na otázku vyšetrovateľa, aby sa vyjadril k svojmu výsluchu ako zadržaného podozrivého zo dňa 18.07.2020, kedy uviedol „taktiež viem, že na tomto celom sa podieľala aj B. družka W. E., ktorá býva vo X., pričom aj od nej som niekoľkokrát kúpil pervitín“, obvinený Q. odpovedal: „To, čo som uviedol, chcem uviesť na pravú mieru, kde chcem uviesť, že si myslím, že je nemysliteľné, aby o tom nevedela. Niekoľkokrát sa stalo, že predaj pervitínu prebehol tak, že po mňa prišiel B. na aute, kde on vozidlo vždy šoféroval a častokrát sa stalo, teda skoro vždy, že na mieste spolujazdca sedela jeho družka obv. W. E., kde keď nebolo kde zastať, predaj pervitínu prebehol priamo vo vozidle, a to tak, že ja som podal peniaze dopredu, väčšinou B. alebo jej do rúk a B. mi povedal, kde pervitín v aute nájdem. Väčšinou bol pervitín zabalený v sáčku a kuchynskej papierovej utierke a bol umiestnený v zadnej časti predného sedadla v odkladacom priestore. Nevieť uviesť či mala o tom W. vedomosť.“ Na hlavnom pojednávaní bol obž. Q. konkrétnejší, keď uviedol, že keď mu B. podal zabalenú drogu, boli ticho, nehovorili okolo toho nič, lebo B. mu povedal, že ona o tom nemôže vedieť. Keď si chceli niečo povedať, bolo to mimo nej. Toto potvrdil na hlavnom pojednávaní aj obž. B.. Bolo to len niekoľkokrát, keď nemali ako vystúpiť z auta, keďže väčšinou došlo k predaju bez akejkolvek jej účasti, samozrejme preto, lebo o tom nevedela. Niekoľkokrát v rámci dokazovania v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že nevedela, čo robil ods. B. s obž. Q., aj keď Q. tvrdil, že bola v aute. Nikdy neoslovovala obž. Q. a nevedela, čo medzi nimi je. Obž. C. Q. na otázku vyšetrovateľa aj prokurátora na hlavnom pojednávaní, či sa niekedy s W. E. stretol za účelom predaja pervitínu aj bez prítomnosti P. B., rozhodne odpovedal: „Nie“.

Poukázala na zápisnicu o výsluchu obvineného P. B. zo dňa 08.03.2021 (str. 6), kedy uviedol: „Na úvod svojho výsluchu by som chcel uviesť a dať do pozornosti, že ja som bol s obvineným C. E. dohodnutý, že pri výrobe metamfetamínu si musíme dávať pozor, aby môj otec P. B. starší ako aj moja priateľka W. E. nevideli krabičky od liekov alebo absolútne žiadne lieky lebo by im toto bolo podozrivé a otec by začal všetky lieky, aj všetko, čo bolo v dome, vyhadzovať.“ Obvinený B. uviedol, že by ju nikdy nevystavil nebezpečenstvu pri predaji pervitínu. Na otázku, ako je to možné a ako si to vysvetľuje, že W. E. nevedela o obchodovaní s drogami s obv. C. Q., odpovedal: „Ako som už predtým uviedol, vždycky som vravel, že to boli hnojivá a že W. ani môj otec nesmú vidieť krabičky ani lieky, vždycky to musí byť urobené alebo schované, aby sa k tomu môj otec a W. E. nedostali, aby to nevideli, že ide o pervitín.“

A pri predaji som jej nikdy neukázal peniaze z toho, vždycky som Q. povedal, aby mi to dával v obálke alebo zabalené." Ako uviedol, nemohla nikdy vidieť a ani nevedela, ako predaj prebieha. Na otázku, ako by reagovala, keby vedela, že obchodujú s drogami uviedol: „Ona vždycky bola taká obetavá, vždycky sa o mňa bála, keby toto vedela, o čo ide, tak by kontaktovala môjho otca a otec by to zlikvidoval.“ Na hlavnom pojednávaní ods. P. B. potvrdil, že o ničom nevedela a netušila.

Ďalej poukázala na obsah výpovede obvineného C. E. v zápisnici o výsluchu zo dňa 03.03.2021 (str. 6), kedy uviedol: „Niekedy, keď som prišiel do G., bola s B. aj jeho priateľka W.. Ona si dole v kuchyni čítala knihu alebo von v altánku a čakala, kým B. povie, že idú domov. Ona nevedela, čo tam E. robí, ani nevedela, čo tam bolo, lebo vždy, keď som tam bol ja, bola vonku v altánku. A nikdy som ju nevidel s ničím pomáhať E..“ Obvinený E. ďalej na otázky odpovedal, že na svojom výsluchu podozrivého za prítomnosti vyšetrovateľa a dvoch operatívnych príslušníkov L. bez účasti právnej pomoci mal uviesť, že obvinená E. lúska tabletky, túto svoju odpoveď vylúčil a uviedol, že to nikdy nepovedal, nečítal zápisnicu a nebol ani poučený. Tiež C. E. odpovedal, že P. B. mu povedal, že „ona nevie čo sa tam vyrába, že nevie čo robí.“ Na hlavnom pojednávaní ods. E. potvrdil súdu a rozhodne odpovedal na otázky prokurátora, že nemala s touto trestnou činnosťou nič spoločné a nevedela o jej páchaní. Vyšetrovateľ tieto zásadné otázky neriešil, neuskutočnili sa konfrontácie, viac sa nerozoberali výpoveďami obžalovaných. Naopak niektoré ich odpovede sa vytrhávali z kontextu, ako to bolo v prípade odposluchov, ktoré dávali úplne iný zmysel. Nedokazovali sa protiprávne konania obsiahnuté v písmenách trestnoprávnej normy uvedenej v § 172 Tr. zák., za ktorý je nezákonne trestne stíhaná. Celé trestné stíhanie voči nej je v rozpore so zásadou stíhania len zo zákonných dôvodov. Od začiatku sa skúma v jej prípade iba otázka, čo mohla alebo nemohla vedieť, že jej priateľ ods. B. predával pervitín obž. Q..

Obžaloba prokurátora obsahovala značné nepravdy, až klamstvá, ktoré neboli ani predmetom prípravného konania a vychádzali iba z domnienok. Z výsluchu znalca C.. B. vyplýva, že neuviedla pred ňou, že by sa podieľala na páchaní drogovej trestnej činnosti, pričom sa preukázala ďalšia zavádzajúca skutočnosť prokurátora, ktorý za vetou „Spadla som do trestnej činnosti“ videl ihneď jej priznanie. Pritom na hlavnom pojednávaní sa preukázalo, že to bolo myslené, že sa neúmyselne dostala do takejto skupiny, ktorá drogovú trestnú činnosť páchala.

Obžaloba sa kvôli výraznej dôkaznej núdzi uchýlila k vlastným konštatovaniam a ich komentovaniam, čo nebolo ani predmetom dokazovania a je v rozpore s Trestným poriadkom, zákonom o prokuratúre. Použitím výrazu „nič nové pod slnkom“ demonštrovala, že v jej živote a podobne, alebo spôsobe života nie je žiadna zmena, išlo o bežnú frázu v komunikácii dvoch osôb. Má za to, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno, nepodarilo sa mu na hlavnom pojednávaní preukázať jej vinu, jej účasť v organizovanej skupine, a tak jeho jediným argumentom boli odposluchy a tzv. „inotaje“. Z dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplývajú jednoznačne dôvodné pochybnosti, že v zmysle skutkovej vety a právnej vety naplnila znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi tým, že predávala a prechovávala drogy. „Nulové“ dôkazy voči nej pritom potvrdil aj súd v odôvodnení rozsudku, keď uviedol na str. 23, že keďže sa pohybovala v tejto organizovanej skupine, tak musela sa aj podieľať na páchaní a prechovávaní týchto látok. Bolo preukázané, že finančné prostriedky, ktoré vkladala na účet, boli z jej úspor, z majetkového vyrovnania s manželom, po jej rodičoch .....vychádza súd ako uvádza „v rovine domnienky“ na str. 24 rozsudku. Súd predpokladá, že si tieto peniaze nezarobila za celý svoj život a nezdedila. Tieto dôvodné pochybnosti vytvárajú zákonné možnosti použitia zásady „in dubio pro reo“, keďže v trestnom konaní vznikli tak závažné a markantné pochybnosti o dokazovanej skutočnosti, ktoré naďalej trvajú.

V ďalšom poukázala na obsah uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2015, sp. zn. 6To 5/2015 a súčasne dala do pozornosti judikát R 56/1994 týkajúci sa prezumpcie neviny. Poukázala tiež na skutočnosť, že nemala ľahký život, celý život pracovala, žila skromne, nemá nikoho, o koho by sa oprela a kto by jej pomohol.

Záverom svojho odvolania v zmysle zásady in dubio pro reo - v pochybnostiach v jej v prospech navrhla, aby bol rozsudok okresného súdu zrušený a aby ju odvolací súd podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchala alebo alternatívne, aby po zrušení prvostupňového rozsudku bola vec vrátená okresnému súdu, kde by mala byť ďalším dokazovaním preverená subjektívna stránka skutkovej podstaty, kauzálny nexus ako znak objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, a tiež aby sa bez akýchkoľvek dôvodných pochybností ustálil bez akýchkoľvek pochybností subjekt skutkovej podstaty trestného činu.

Obžalovaný C. Q. podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu najskôr stručným písomným podaním zo dňa 19.11.2021, doručeným okresnému súdu dňa 22.11.2021, a to proti výroku o treste. Takto podané odvolanie následne opäť prostredníctvom obhajcu zdôvodnil ďalším písomným podaním zo dňa 17.01.2022, doručeným okresnému súdu v ten istý deň. Argumentoval, že je stíhaný ako člen organizovanej skupiny, pričom ku skutku sa v plnom rozsahu priznal, svoje protiprávne konanie oľutoval. Už po jeho zadržaní a po vznesení obvinenia uvádzal rozhodujúce skutočnosti o páchaní trestnej činnosti a v priebehu celého trestného konania orgánom činným v trestnom konaní napomáhal pri jej objasňovaní. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Všetko vedomý si toho, že za takúto protiprávnu činnosť mu bude uložený prísny trest, vzhľadom na právnu kvalifikáciu skutku podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. Ku skutku sa až s odstupom času siedmich mesiacov priznali v prípravnom konaní aj spoluobžalovaní P. B. a C. E.. Títo rovnako urobili na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine. V porovnaní s týmito spoluobžalovanými, je pravda, že bol pred týmto skutkom právoplatne odsúdený za úmyselný prečin podľa § 171 Tr. zák., pričom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienený odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Má za to, že uložený mu trest odňatia slobody v trvaní deväť rokov nepodmienečne, v porovnaní s ostatnými spoluobžalovanými vrátane spoluobžalovanej W. E., ktorá svoju vinu popiera, ktorí dostali trest odňatia slobody v trvaní osem rokov nepodmienečne, je neprimerane prísny. Má za to, že odôvodňovať vyšší trest u neho porušením podmienky, je nesprávne, nakoľko trest, ktorý mu bol uložený skorším rozhodnutím mu bude v budúcnosti premenený. Je tak sankcionovaný oproti ostatným spoluobžalovaným dvakrát.

Ďalej poukázal aj na jeho závažnosť a postavenie v organizovanej skupine, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že bol na najnižšom stupni skupiny, kedy si kupoval drogu najmä pre vlastnú potrebu za sumu 200-300 Eur, časť z nej potom ďalej odpredal. Nepodieľal sa na výrobe drogy, ani organizovaní činnosti skupiny. Aj vo vzťahu ku týmto skutočnostiam má za to, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v porovnaní s ostatnými spoluobžalovanými je neprimerane prísny.

Trest prepadnutia majetku okresný súd uložil podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. Ďalej citoval toto ustanovenie. Z uvedeného je zrejmé, že § 172 ods. 3 Tr. zák., z ktorého bol uznaný vinným, sa nachádza vo výpočte, pri ktorom sa ukladá trest prepadnutia majetku. Má za to, že ust. § 58 nemožno vykladať iba gramaticky (doslovne), ale najmä pri ukladaní trestu je potrebné vykladať právne normy z hľadiska naplnenia účelu trestu (teleologický výklad). Účelom tohto trestu je postihnúť majetok a Trestný zákon tak upravuje trest prepadnutia majetku. Aby však bolo možné tento trest uložiť, musí stíhaná osoba nejaký majetok vlastníť. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že nevlastní žiadny majetok. Je potom neúčelné a nelogické mu tento trest ukladať, keď mu nemá aký majetok prepadnúť. Má tiež za to, že ak sa tento trest ukladá, z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia musí byť vo výroku uvedené, ktorý majetok prepadáva (jeho špecifikácia).

Okresný súd mu uložil aj ochranný dohľad na dobu dvoch rokov. V dôsledku absencie úvah súdu o uložení tejto sankcie a jej výške má za to, že sú porušené jeho práva na obhajobu. Rovnako tak vo vzťahu k uloženiu ochranného liečenia protitoxikomanického ústavnou formou namietla, že uloženie tejto sankcie okrem konštatovania, že to navrhla znalkyňa v znaleckom posudku, nie je nijakým spôsobom v napadnutom rozsudku odôvodnené, pričom v priebehu hlavného pojednávania bolo k otázke jeho závislosti od psychotropných látok vykonávané dokazovanie.

Okresný súd do odôvodnenia rozsudku pojal iba výpoveď znalkyne C. X. T., ktorá odpovedala na otázky obhajoby. K znaleckému dokazovaniu týkajúceho sa závislosti však predovšetkým mala vypovedať znalkyňa C. O. B., ktorá bola v prípravnom konaní ustanovená na podanie znaleckého posudku týkajúceho sa závislosti stíhaných osôb. Závery znaleckého posudku, ako aj výpoveď znalkyne C. O. B. na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k jeho závislosti, nie sú v rozhodnutí okresného súdu nijako spomínané, ani hodnotené. Pričom v priebehu hlavného pojednávania bola otázka jeho závislosti sporná. Práve preto navrhoval výsluch aj znalkyne C. X. T., ktorá len tri mesiace pred jeho zadržaním v znaleckom posudku v inej trestnej veci konštatovala, že nie je závislý od psychotropnej látky. Znalkyňa C. O. B. došla k úplne opačnému záveru. Rozpor týchto dvoch záverov a skutočnosť, že sa súd nakoniec priklonil k jeho závislosti od psychotropnej látky a v nadväznosti na to mu uložil aj ochranné liečenie, nie je v rozsudku nijako objasnený.

Záverom navrhol, aby v prípade zistenia odvolacím súdom dôvodov na zrušenie niektorého z napadnutých výrokov o treste, bol napadnutý rozsudok v tejto časti zrušený a nahradený vlastným rozhodnutím odvolacieho súdu, prípadne, aby odvolací súd vec v takto zrušenej časti vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský prokurátor podal odvolanie najskôr stručným písomným podaním zo dňa 23.11.2021, doručeným okresnému súdu dňa 24.11.2021, a to proti výrokom o vine a treste v neprospech obžalovanej W. E.. Takto podané odvolanie odôvodnil písomným podaním zo dňa 23.12.2021, doručeným okresnému súdu dňa 28.12.2021. Primárne poukázal na výrokovú časť, ako aj odôvodnenie okresného súdu napadnutého rozsudku v súvislosti s úpravou skutkovej vety a vypustením z právnej kvalifikácie tykajúcej sa obžalovanej E. ods. 1 písm. a), ktoré sa tykalo výroby, s čím sa nestotožnil. Podľa jeho názoru okresný súd pochybil vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov týkajúcich sa samotnej výroby omamných a psychotropných látok. Má zato a naďalej trvá na tom, že obžalovaná W. E. sa podieľala aj na výrobe omamných a psychotropných látok. Uvedené vyplýva z výpovede obvineného C. E. v pozícii zadržaného zo dňa 18.07.2020, na ktorej obsah poukázal. Tento dôkaz súd správne pripustil vykonať a správne ho vzal aj v úvahu pri rozhodovaní o vine, avšak má za to, že uvedený dôkaz nie je jediný, osamotený tak, aby nebolo možné na neho prihliadať pri rozhodovaní o vine. Uvedený dôkaz je potrebné hodnotiť aj spolu s reťazou ďalších nepriamych dôkazov a aj priameho dôkazu.

Za priamy dôkaz je nutné jednoznačne považovať odposluch nasadených informačno-technických prostriedkov, a to konkrétne odposluch č. XXXX zo dňa 15.07.2021, v ktorom obžalovaná doslova uvádza „... ale akože nič nové, ehh, pod slnkom“, a následne na otázku obž. C. Q. v znení „Á, čiže piatok, sobota? Či štvrtok, piatok, či ako?“ obžalovaná uvádza „Keď sa vráti, tak mi povie“. Má za to, že predmetom rozhovoru, aj keď v inotajoch (čo je zrejme pre kontakt pri drogovej trestnej činnosti) je výroba pervitínu, pričom obžalovaná vie presne, že táto výroba ešte nie je ukončená, nie je vyrobený finálny produkt - metamfetamín a usmerňuje dílera C. Q. ku ďalšiemu kontaktu. Obžalovaná ma teda priamo vedomosť o stupni a fáze výroby drogy.

Za ďalšie nepriame dôkazy je nutné považovať výpovede spoluobžalovaných, samotnej obžalovanej, ako aj vypočutých svedkov - predovšetkým susedov, ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaná často chodila do domu v obci G., kde dochádzalo k výrobe pervitínu, pričom tam aj prespávala. Uvedené prespanie, resp. pobyt v dome, kde sa vyrába droga, má súvis so samotnou výrobou drogy, ktorá je niekoľko dňová. Je neuveriteľná obrana obžalovanej, že netušila, resp. nemala vedomosť o tom, že v tomto dome sa nachádza laboratórium na výrobu drog, pričom sprievodné znaky takejto výroby boli zaznamenané aj u svedkov v susedstve, jedná sa o smrad, ktorý bol prítomný pri výrobe drog nie len v priestoroch samotnej nehnuteľnosti a na pozemkoch k nej priľahlých, ale prenikal aj na susedné pozemky. Obdobne je to aj so svietením v noci, keď zrejme dochádzalo k výrobe drog. Je neuveriteľné, že obžalovaná uvedené neregistrovala, resp. subsumovala pod akúsi výrobu hnojív - podnikateľskú činnosť v súkromnej nehnuteľnosti, konkrétne len v jednej izbe.

Neboli zaznamenané žiadne dôkazy o tom, že by droga pochádzala z iného prostredia (nákup drogy P. B. a W. E. od iných osôb za účelom jej predaja C. Q.), ktorým by boli vyvrátené tvrdenia obžalovanej, že nevedela, že samotná výroba sa odohráva v nehnuteľnosti, v ktorej prebýva, resp. sa zdržuje. Inými slovami, predaj zo strany W. E. bol vždy závislý od výroby, resp. stupňa výroby drogy v rodinnom dome v G., a teda musela mať bližšiu vedomosť o tejto výrobe, stave výroby a vyrobenia finálneho produktu. Tak isto výpovede spoluobžalovaných B. a E. a to, že samotnú drogu vyrábali len obvinení C. E. a nikto iný, prokurátor hodnotí ako výpovede v snahe vyvinúť obžalovanú W. E., pričom poukazuje na množstvo vyrobeného a zaisteného metamfetamínu, ktoré predpokladá obrovské množstvo materiálu - liekov na ich výrobu. Je pritom zrejme, že uvedené tabletky je nutné vybaľiť, „vyblastrovať“ z obalov. Len pri samotnej domovej prehliadke bolo zaistených stoviek tabletiiek určených na výrobu drog, ktoré sa nachádzali v blistroch, resp. už boli vybalené (stopa č. 1 - 9 kusov blisterov po 10 ks tabliet, 33 blisterov po 12 ks tabliet, 2 blistre po 6 ks tabliet, 138 ks voľne vysypaných tabliet, 96 ks tabliet a pod. - celkovo 636 tabliet Apselanu, Sudafedu a Cirros Duo). Zároveň bolo zaistených cez 584 g už spracovaného metamfetamínu, ako aj ďalších 434,58 g efedrínu (do konečnej podoby nespracovanej látky určenej na výrobu metamfetamínu). Uvedené tabletky bolo nutné pred výrobou vyblastrovať, následne ich zomlieť. Má za to, že vzhľadom na ich množstvo a čo najrýchlejšie spracovanie, sa uvedeným spracovaním tabletiiek zaoberali viaceré osoby, nie len jedna - C. E., a to včítane W. E.. Výpoveď C. E. o nápomoci ďalších osôb pri výrobe drogy, včítane osoby obžalovanej W. E., je teda pravdivá, presvedčivá a uveriteľná. Poukazuje aj na teóriu kriminológie, zakotvujúcu stupeň pravdivosti a rozsahu výpovedí učinенých bezprostredne po skutku a výpovedí uskutočnených po určitom časovom úseku, pričom má za to, že výpoveď bezprostredne po skutku je zväčša presnejšia a pravdivejšia. Okresný súd správne neuveril tvrdeniu obžalovaného P. B. a C. E. z prípravného konania v časti skutku tykajúcej sa samotnej výroby, že ich úloha na výrobe bola minimalizovaná (P. B. dokonca uviedol, že nič aktívne nevyrábali, iba poskytol priestory a C. E. len poskytoval služby - nákup bandasiiek, materiálu a pod) a oboch uznal vinných aj z výroby pri ponechaní pôvodného znenia skutkovej vety v tejto časti vo vzťahu k ich osobám. Pri obdobnej dôkaznej situácii u P. B. a C. E. ponechal im aj túto kvalifikáciu, na rozdiel od obžalovanej

W. E.. Obaja obvinení nakoniec na hlavnom pojednávaní zhodne k uvedenému vyhlásili, že uvedené skutky spáchali tak, ako je uvedené v obžalobe, včítane samotnej výroby. Ich výpovede vo vzťahu k obžalovanej W. E., že sa nepodieľala na výrobe drog považuje za účelovú. Uvedené je aj v logickom rozpore s jasne preukázanými skutočnosťami, a to že uvedenú drogu sama predávala obžalovanému C. Q., resp. bola prítomná pri predaji drogy uvedenému dilerovi jej priateľom obžalovaným P. B., pričom tak konala viac ako rok a pol a je neuveriteľné, že nemala informácie o pôvode drog.

Ďalej prokurátor poukázal aj na zistené skutočnosti ohľadom finančných prostriedkov na účtoch obvinenej. Je riadne preukázané, že zaistené finančné prostriedky minimálne vo výške 60.000,- € boli výnosom z trestnej činnosti - predaja drog. Uvedenými prostriedkami disponovala výlučne obžalovaná W. E., ako správkyňa, bankárka finančných výnosov z výroby a predaja drog, a to buď pre celú skupinu, alebo pre ňu a jej druha P. B.. Keďže samotná výroba drog je finančne nákladná - nákup prekurzorov - tabletiiek v počte niekoľko tisícok kusov, vycestovanie za účelom ich kúpy do zahraničia, spojené s občasným prespaním v zahraničí, je potrebné z výnosov z predaja drog, časť týchto peňazí „vraziť“ späť do výroby drog, keďže sa jednalo o opakovanú činnosť. Je potrebné časť finančných výnosov oddeliť a v určitej výške ich dať k dispozícii na nákup prekurzorov. Z výpisov z účtov vyplýva, že obžalovanou W. E. boli robené len hotovostné vklady vyšších súm. Teda časť z výnosov z predaja drog musela byť v hotovosti oddelená, vyčlenená od výnosov, ktoré sa stali vkladmi v bankách a boli pozitívne na nákup prekurzorov. Keďže obžalovaná disponovala výnosmi uloženými na jej meno v peňažných ústavoch, má za to, že spolu s P. B. dislokovali časť hotovostných peňazí na nákup prekurzorov pre činnosť organizovanej skupiny. Teda obžalovaná musela mať vedomosť o tom, koľko peňazí z predaja drog boli spätne investovaných do výroby drog, s týmito disponovala a určila ich na nákup prekurzorov a pomôcok na výrobu drog, teda sa podieľala na výrobe drog.

Na základe týchto skutočností má za to, že obžalovaná W. E. bola činná v rámci organizovanej skupiny, nielen na prechovávaní a predaji drog, ale aj na procese výroby drog v rodinnom dome v obci G..

Skutková podstata uvedeného obzvlášť závažného zločinu predpokladá uloženie trestu v rozmedzí 15 až 20 rokov. Trest uložený obžalovanej E. vo výmere 8 rokov považuje za neprimerane nízky. V ďalšom poukázal na odôvodnenie okresným súdom obžalovanej E. uloženého trestu za použitia mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., s čím sa nestotožnil. Ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. predpokladá, že ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Analýzou jednotlivých podmienok daných zákonodarcov má za to, že tu neboli splnené predpoklady na aplikáciu uvedeného ustanovenia, resp. na aplikáciu v uvedenom rozsahu. Poukázal na to, že aby súd viaceré všeobecné poľahčujúce okolnosti v súhrne hodnotil ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., je nutné mať preukázané viaceré, nie bežne sa vyskytujúce skutočnosti, ktorých existencia nebola vyvolaná páchatel'om a ktoré značne ovplyvnili jeho konanie. Je tu absencia skutočností týkajúcich sa pomerov páchatel'a tak, ako ich uznáva judikatúra. Obvinená sa nestará o iné osoby, ktoré sú na nej závislé. Nebola u nej zistená prítomnosť skutočností, ktoré by ovplyvnili jej psychický stav tak, že by bolo možné aplikovať uvedené ustanovenie. Práve naopak, v rámci prípravného konania a predovšetkým v rámci súdneho konania, boli podrobne vykonané dôkazy týmto smerom, pričom znalec z odboru psychiatrie konštatoval a opakovane zotrval na svojich záveroch uvedených v znaleckom posudku, pričom tieto doplnil tým, že obžalovaná sa dokáže správať rôzne, aj účelovo, aj teatrálny, je manipulatívna a teda vie využiť, či už pozitívnu alebo negatívnu emóciu. Netrpí demenciou, ani depresiou. Bolo vyvrátené, že by mala trpieť Alzheimerom 1. stupňa. Závery znalkyne teda potvrdzujú, že obžalovaná dokáže konať účelovo, resp. sa správať a vystupovať. Inými slovami, obžalovaná vedome popiera svoju účasť na žalovanej trestnej činnosti, a tento postoj by mal súd tak isto vziať v úvahu pri posudzovaní výšky trestu. Nebola zistená ani jedna skutočnosť týkajúca sa mimoriadnych pomerov páchatel'ky. Je tu tiež absencia skutočností týkajúcich sa okolností prípadu, teda skutočností, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného činu. Obžalovaná nekonala pod ťarchou iných skutočností, ktoré stáli mimo je vôle, ako je odvracanie iného protiprávneho konania, konanie pod nátlakom a pod. Práve naopak, konala premyslene, dlhodobo, za účelom zisku a s predmetom - drogu, ktorá má, po aplikácii, negatívny vplyv na okolie - užívateľov, či už zdravotný, sociálny, finančný a pod. V neposlednej miere má za to, na rozdiel od názoru súdu, že podiel účasti obžalovanej E. na predmetnej trestnej činnosti je nepomerne nižšia ako u ostatných spoluobžalovaných, má za to, že táto účasť je práveže vyššia, okrem účasti na prechovávaní a predaji drog, obžalovaná sa podieľala aj na výrobe drog a následne spravovala finančné toky výnosov a nákladov na výrobu drog, čo je ľahko preukázateľné výpismi z peňažných ústavov. Ďalej konštatuje, že v danom prípade existuje len jedna poľahčujúca okolnosť a to,

že obžalovaná W. E. viedla pred spáchaním trestnej činnosti riadny život. Existencia jednej poľahčujúcej okolnosti umožňuje úpravu trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby v nadväznosti na § 38 ods. 3 Tr. zák., teda v danom prípade je možné uložiť trest odňatia slobody v rozsahu 15 rokov až 18 rokov a 6 mesiacov. V prípade aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. upravená sadzba, v rámci ktorej má súd limity na uloženie trestu je 8 rokov až 15 rokov. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pri jednej poľahčujúcej okolnosti, absencii skutočností podmieňujúcich mimoriadne zníženie trestu a nekritický postoj obvinenej k spáchaniu trestnej činnosti, účelovo využívajúc svoje psychické rozpoloženie (podľa znalca predstierané), objektívne širšom rozsahu účasti obžalovanej na uvedenej trestnej činnosti, tu nie je dôvod na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a už vôbec nie v plnom rozsahu. Adekvátnym trestom pre obžalovanú je trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov, pri nezmenení ostatných uložených trestov a ochranného dohľadu. Úpravou výmery trestu obžalovanej by bola zároveň znížená disproporcia aj vo vzťahu k obvineným P. B., C. E. a C. Q., ktorým bol uložený rovnaký, resp. obdobný trest pri úplne inom postoji k vlastnej trestnej činnosti a čiastočne aj k rozsahu účasti (obž. Q.).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. vo vzťahu k obžalovanej W. E. sám vo veci rozhodol rozsudkom, a to v intenciách podaného odvolania v neprospech obžalovanej, alternatívne v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por., rozsudok okresného súdu vo vzťahu k obžalovanej W. E. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. mu vec vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu obžalovanej W. E. sa vyjadril krajský prokurátor podaním zo dňa 04.01.2022, doručeným okresnému súdu dňa 05.01.2022. Uviedol, že spoluobžalovaní v priebehu konania menili svoje výpovede v prospech obžalovanej W. E.. V počiatočnom štádiu prípravného konania obvinení C. E. a C. Q. jasne, zreteľne a úplne popísali činnosti obžalovanej v rámci organizovanej skupiny, uvedené je zdokladované ich výpoveďami ako zadržaných. Je pritom potrebné sa zaoberať skúmaním týchto výpovedí, predovšetkým dôvodov, či by mali záujem uvádzať nepravdy, resp. umelo zakomponovať činnosť ďalšej osoby - obžalovanej, v rámci organizovanej skupiny. Nie je možné prehliadnuť ani výpoveď obž. E. zo dňa 18.07.2020 (č.l. 566-568) o charaktere činnosti obžalovanej a ostatných obvinených, tak ako ju presne špecifikoval, t.j. vyblastrovanie liekov obžalovanou a ich zomletie. Neprehliadnuteľným faktom je tiež, že ostatné skutočnosti, ktoré uviedol obž. E. v tejto výpovedi, a to nákup liekov v G. ním, P. B. a C. E., následne výroba pervitínu v dome v G. - varenie obv. E., predaj pervitínu obv. P. B. a pod. sú pravdivé a boli preukázané v prípravnom konaní. Uvedené osoby sa k tomu priznali (B. a E.) a teda je neuveriteľné, že by obž. E. klamal, resp. uvádzal nepravdivé skutočnosti len vo vzťahu k obž. W. E. a vo vzťahu k svojej činnosti a činnosti obž. P. B. by uvádzal len pravdivé skutočnosti. Obž. C. E. teda v ďalšom konaní revidoval svoju výpoveď len vo vzťahu k obžalovanej, bez uvedenia vážnych dôvodov a ostatnú časť výpovede ponechal v pôvodnom svetle. Prokurátor má teda za to, že uvedená zmena bola účelová.

Obdobne je možné uvedené tvrdiť aj k výpovedi obž. C. Q. v pozícii zadržaného zo dňa 18.07.2020 (č.l. 563-565), kde uvádza podrobnosti o tom, kde dochádzalo k výrobe pervitínu (v G.), kto vyrábala pervitín („P. B., E., nejaký chlap, ktorý sa zdržuje v G., má striebornú M...“) a taktiež v rámci tejto výpovede uvádza, že „Taktiež viem, že na tomto celom sa podieľala aj P. družka W. E., ktorá býva vo X., pričom aj od nej som niekoľkokrát kúpil pervitín.“ Teda tak isto nie je možné uveriť, že celý obsah výpovede vo vzťahu k zadovažovaniu prekurzorov v G., ich dovoz do domu v G., výroba pervitínu v tomto dome, presná špecifikáciu ďalších osôb podieľajúcich sa na ich výrobe, ďalší predaj a nákup pervitínu je pravdivý, avšak aj tento obžalovaný sa pomýlil, resp. vedome uvádzal nepravdivé skutočnosti len a len vo vzťahu k obž. W. E.. Obž. C. Q. v ďalšom konaní revidoval svoju výpoveď len vo vzťahu k obžalovanej, bez uvedenia vážnych dôvodov a ostatnú časť výpovede ponechal v pôvodnom svetle. Prokurátor má teda za to, že uvedená zmena bola tak isto účelová.

K uvedenému považuje za nutné uviesť, že aj výpoveď C. Q. už v pozícii obvineného zo dňa 19.07.2020 (č.l. 476-482) v úvode uvádza, že „Ja som už k tomu vypovedal, tá výpoveď súhlasí, nič na tom nemením“, teda potvrdil svoju výpoveď v pozícii zadržaného. Ďalej v tejto výpovedi obvineného na otázku vyšetrovateľa: „Viete sa vyjadriť, akým spôsobom zadovažoval pervitín P. B., kto s ním spolupracoval, ako fungoval ich mechanizmus obchodovania s pervitínom?“ uviedol: „Viem, že ich bolo viac. Vedel som prezývku E., asi to je E., čo som čítal v uznesení, vedel som, že tam bol nejaký pár manželský a ich mená som si tiež prečítal v uznesení. Ja som nevedel, ako spolupracujú ako to majú na starosti, kto to varil a zabezpečoval a tak. Ja som sa stretával len s P. a W.. Táto sa predstavovala, ako jeho priateľka. Ja som za kúpu pervitínu odovzdával peniaze priamo P. B., ale aj W. E.. Tak isto na otázku obhajcu: „Kúpili ste v minulosti nejakú omamnú psychotropnú látku napr. pervitín napr. od C. E.?“ odpovedal: Nie, okrem, P. B. a W. E. som sa nestretol.

Z uvedeného má za to, že aj po vznesení obvinenia obž. C. Q. potvrdil nákup pervitínu od obž. W. E. tak, ako to uvádzal predtým.

Voči obžalovanej teda svedčili aj ostatní obvinení, ktorí dodatočne menili len časť svojich výpovedí, a to len v skutočnostiach, ktoré sa týkali obžalovanej.

K tvrdeniu o klbovej výžive poukázal na svoju záverečnú reč a v stručnosti zopakoval len, že ak by reálne existoval prášok - klbová výživa (zväčša vo forme bieleho prášku) v byte vo X., resp. v dome v G., tento by bol zaistený tak, ako bol zaistený u obž. C. Q.. Zo zápisníc o domovej prehliadke vyplýva, že boli zaistené nielen biele kryštalické látky, ale aj béžové, žlté, červený prášok, biele granule, dokonca aj číra voda. Teda je zrejmé, že ak by C. - klbová výživa bola prítomná niekde v byte obvinenej, resp. v dome obvineného, táto by bola zaistená, obdobne ako u obvineného Q. (č.l. 12) posudku, kde pod stopou č. 5 bol zaistený biely kryštalický prášok - čisté C.. Má za to, že výpoveď obvineného B., že na oboch miestach mal uložené C. a policajti ho nezaistili, nakoľko im povedal, že sa jedná o C., je účelová. Inak by nezaistili žltý prášok, červený prášok a pod. Predmetom rozhovorov medzi obž. E. a obž. Q. teda nebola MSM - klbová výživa. Tak isto je potrebné zdôrazniť, že obž. Q. na otázku prokurátora na hlavnom pojednávaní uviedol, že nikdy huby a papričky, ktoré dával obžalovanej, nevážil. Uvedená otázka bola položená ako reakcia a odposluch spojený s vážením (0 0 0 2).

Hodnotenie sumy 59.000 € prokurátorom je založené na v spise zabezpečených listinných dôkazoch, z ktorých jasne vyplýva, že nebohý manžel obžalovanej bol vždy zamestnancom štátnej správy (naposledy od roku 2002 do roku 2007 u T. riaditeľstva Y. J. J.). Jeho príjmy ako štátneho zamestnanca boli zdokladované na hlavnom pojednávaní a jeho posledný príjem od roku 2008 činil výsluhový dôchodok vo výške 14.038,- Sk (cca 465 € plus každoročná valorizácia max. 1-4 %). Tento nikdy nepodnikal a nemal nikdy iné príjmy, hoc len zo závislej činnosti, resp. z dohôd o vykonaní práce, o čom svedčí vyjadrenie D. poisťovne (č.l. 1711-1716), nebol SZČO a nemal nikdy iný príjem ako od zamestnávateľov - Y., stredná priemyselná škola dopravná, špeciálna základná škola, stredná priemyselná škola strojnícka, okresný úrad a pod.). Nevierohodne tiež pôsobí obrana obžalovanej, a to vysporiadanie z toho, že si nebude obžalovaná nárokováť jeho byt, nakoľko na otázku prokurátora na hlavnom pojednávaní, či pozná osoby s menom T. D. a R. O., rod. E. (dediči - č.l. 1732) uviedla, že tieto osoby nepozná, pričom sa jedná o dedenie zo závetu. Je teda neuveriteľné tvrdenie obžalovanej o skoršom vysporiadaní dedičstva, keď ani netuší, medzi akými osobami. Obdobne aj jej tvrdenie o tom, že uvedenú sumu 59.000 € si nasporil z deklarovaných príjmov nebohý manžel, pričom tento v čase úmrtia mal na osobnom účte cca 370 €. Súčasne je nutné uviesť, že bol vlastníkom dvoch nehnuteľností, ktorých správa tak isto pravidelne mesačne odčerpávala finančné prostriedky z jediného príjmu (výsluhového dôchodku v deklarovanej výške). Na druhej strane bolo riadne listinnými dôkazmi preukázané, že vklady vo výške 59.000 € boli vykonávané práve v čase pôsobenia organizovanej skupiny (január 2019 až júl 2020), keď obžalovaná preukázateľne nemala iné príjmy ako zo závislej činnosti, resp. nemocenské.

Vo vzťahu k výpovediam ostatných svedkov prokurátor uviedol, že všetci svedkovia uvádzali tie isté skutočnosti ako v prípravnom konaní, pričom identifikovali, že do predmetného domu chodila priateľka P. B., čo potvrdila aj sama obžalovaná.

K obsahu obžalovanou v odvolaní citovaným výpovediam obvinených C. Q. zo dňa 03.03.2021 a P. B. zo dňa 08.03.2021, ako aj ich výpovediam na hlavnom pojednávaní prokurátor poukázal na vyššie uvedenú analýzu, pričom má za to, že došlo k účelovej zmene ich výpovedí.

K obsahu obžalovanou v odvolaní citovaným výpovediam obvineného C. E. zo dňa 03.03.2021 a k jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní prokurátor uviedol, že výpoveď obž. E. postráda logiku, nakoľko na jednej strane hovorí, že keď prišiel do domu, „ona si dole v kuchyni čítala knihu alebo von v altánku a čakala....“ a vzápätí na druhej strane uvádza „Ona nevedela, čo tam E. robí, ani nevedela, čo tam bolo, lebo vždy, keď som tam bol ja, bola vonku v altánku“. Svedok sa teda na jednej strane rozchádza vo svojich vlastných tvrdeniach, na druhej s určitosťou vyjadruje nevedomosť obžalovanej, teda druhej osoby, o činnosti v dome. K tvrdeniu, že to nikdy nepovedal, nečítal zápisnicu a nebol ani poučený, poukazuje na samotnú zápisnicu, z ktorej vyplýva, že bol riadne poučený, k uvedenému doslova uviedol, že „ako podozrivý uvádzam, že som poučeniam porozumel.“, tak isto každá strana zápisnice je ním riadne podpísaná, v závere uvádza: „Po prečítaní zápisnice zadržaný - podozrivý vyhlasuje, že jej obsah je v súlade s jeho výpoveďou, a preto nežiada jej opravu a doplnenie“. Tak isto sú poučenia v písomnej podobe zachytené v úplnej forme na dvoch stranách. Prokurátor má teda za to, že uvedené je len osočovanie OČTK. Ďalej v zápisnici z výsluchu obvineného zo dňa 19.07.2020 už uvádza, že

to, čo uviedol v predprípravnom konaní si vôbec nepamätá, lebo bol značne rozrušený a ani nevie, čo podpísal, keďže deň predtým požil víno (na HP špecifikoval 2-3 poháre vína). Následne dňa 03.03.2021 ako obvinený vypovedá, pričom vypovedá tie isté skutočnosti, ako zadržaný s výnimkou skutočností týkajúcich sa obž. E., teda sa rozepamätal.

V ďalšom prokurátor poukázal na vyššie uvedené zmeny výpovedí a súčasne aj na ďalšie dôkazy okrem úvodných výpovedí obž. C. Q. a obž. C. E., a to odposluchy, v ktorých vystupuje obvinená, výpisy z účtov, správy od zamestnávateľa a pod. K pasivite a nedostatkom prípravného konania poukazuje na správne, vecné a odôvodnené rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica, ktoré vždy potvrdili názor vyšetrovateľa a prokurátora.

Ďalej argumentoval, že obžaloba bola postavená na základe zákonných spôsobom získaných dôkazoch a nie klamstvách, resp. značných nepravdách, a v prípade, ak obžalovaná má za to, že klamstvom je ďalšia veta tohto odseku ňou uvádzaná, uviedol, že uvedené nebolo predmetom obžaloby.

Podľa prokurátora výrok, ktorý podľa názoru obžalovanej je jediný usvedčujúci dôkaz (čo objektívne nie je), a to odposluch „nie je nič nové pod slnkom“, pričom by sa malo podľa jej názoru jednať o informáciu, že nech „obž. C. Q. nechodí, lebo má málo kĺbovej výživy. Výrazom „nič nové pod slnkom“ som jedine demonštrovala, že v mojom živote a podobne, alebo spôsobe života nie je žiadna zmena, išlo o bežnú frázu v komunikácii dvoch osôb“, nie je možné posudzovať tak, ako ho posudzuje obžalovaná, teda izolovane, vytrhnuté z kontextu. Uvedené je súčasťou odposluchov vykonaných dňa 15.07.2020, pričom uvedený obsah odposluchu (čl. 1255) odcitoval v celom znení, keď na HP obžalovaní Q. a E. potvrdili svoje hlasy. Ďalej argumentuje, že obžalovaná teda uviedla, že demonštrovala, že v jej živote a podobne, alebo spôsobe života nie je žiadna zmena, išlo o bežnú komunikáciu dvoch osôb. Precizuje, že 15.07.2020 bola streda. Je zarážajúce, že obž. W. E. sa zveruje obž. Q. o svojom živote, obž. Q. sa pýta, či v jej živote má nastať zmena už v štvrtok, piatok alebo v sobotu, pričom obidvaja deklarovali v rámci výsluchov v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, že ich vzťah bol takmer formálny, nebavili sa bližšie, neobchodovali a pod. Z ďalšej pasáže odposluchu vyplýva, že partner obžalovanej - šéf - P. B. má zavolať obž. C. Q. a ten mu má povedať, či v živote alebo spôsobe života obž. W. E. bude nejaká zmena. Uvedená obhajoba obžalovanej je neuveriteľná. Teda obž. E. uvádza skutočnosti o svojom živote a následne tieto skutočnosti o jej živote budú odovzdané obž. Q. prostredníctvom obžalovaného B. neskôr, v prípade ak by došlo k zmenám v jej živote v nasledujúcich troch dňoch. Na druhej strane obžaloba tvrdí, že predmetom rozhovoru je výroba drog. Q. dňa 15.07.2021 (streda) zisťoval stav výroby, obžalovaná uviedla, že ešte nie je vyrobená, Q. zrejme z predbežných vedomostí o stave a rýchlosti výroby sa pýta, či bude droga k dispozícii v piatok, v sobotu alebo vo štvrtok, následne dostáva odpoveď, že P. B. ho bude bližšie informovať, čo aj urobil a následne dňa 17.07.2021 (v piatok) bol vykonaný zákrok smerujúci k zadržaniu osôb (obž. B., Q., E. a E.) a odhaleniu výroby drog, pričom osoby boli zadržané s drogou a vo výrobní už bolo vyrobených viac ako 450 g metamfetamínu. Teda predmetom rozhovoru je zjavne výroba drog.

V nadväznosti na uvedené, obsah odôvodnenia rozsudku okresného súdu, odvolania prokurátora má za to, že neboli zo strany obžalovanej týmto odvolaním akýmkoľvek spôsobom oslabené dôkazy, ktoré by viedli k jej oslobodeniu, práve naopak, má za to, že je tu dôvod na rozšírenie právnej kvalifikácie a zvýšenie trestu tak, ako uviedol vo svojom odvolaní.

K odvolaniu krajského prokurátora sa vyjadrila obžalovaná W. E. prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 07.01.2022, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň. Uviedla, že prokurátor krajskej prokuratúry sa vzdal práva podať odvolanie voči ods. P. B. a ods. C. E., ktorí vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že sú vinní a svoje konanie úprimne oľutovali, ktorých vyhlásenie navrhol na hlavnom pojednávaní prijať a vo veci nerobil ďalšie dokazovanie o vine. Ich vyhlásenie teda považoval za úprimné a pravdivé. Práve títo dvaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní, na otázky súdu a prokurátora kategoricky odmietli, že by mala čokoľvek spoločné s prechovávaním a predávaním omamných a psychotropných látok, alebo že by sa podieľala na ich výrobe, prechovávaní a predaji. Prokurátor nepredložil súdu ani jeden priamy dôkaz, ktorý by ju akokoľvek bez akýchkoľvek dôvodných pochybností usvedčoval z drogovej trestnej činnosti. Jeho taktika pri výsluchoch jednotlivých obžalovaných, ale aj svedkov viedla jedine k tomu, či vedela alebo nevedela o tejto trestnej činnosti. Má za to, že prokurátor neuniesol dôkazné bremeno, keďže samotný súd konštatoval nedostatok dôkazov voči jej osobe a dokonca pri rozhodovaní o vine konštatoval senát, že má pochybnosti o jej vine. Ani z jednej zápisnice nevyplýva od žiadneho svedka z predprípravného konania vykonaného bez účasti obhajoby, že by sa mala podieľať na výrobe drog. O lúskaní nejakých liekov mal hovoriť ods. E., ktorý to nielen v prípravnom konaní, ale najmä na hlavnom pojednávaní v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti jednoznačne poprel a navyše uviedol neprímeraný postup operatívnych príslušníkov L., ktorí boli v kuklách za jeho

chrbtom na výsluchu, ktorý sa vykonal, keď bol pod vplyvom alkoholu. Napriek námietkam obhajoby, že by nemali byť dokazovaním vykonávané zápisnice z postupu pred začatím trestného stíhania, súd vyhovel návrhu prokurátora na oboznámenie sa s týmito zápisnicami, z ktorých súd zistil, že je úplne nepravdivé tvrdenie obžaloby o akejkoľvek jej účasti na výrobe drog. Obžaloba počas celého hlavného pojednávania svojim pasívnym prístupom ani raz nepoukázala na to, že mala vyrábať omamné a psychotropné látky, nepredložila o tom ani jeden priamy, resp. usvedčujúci dôkaz. Prokurátor cituje údajnú výpoveď z predprípravného konania ods. E., ktorý mu na hlavnom pojednávaní v zmysle zásady ústnosti a bezprostrednosti uviedol, že nebol poučený o svojich právach a dokonca mu vyšetrovateľ a prítomní dvaja príslušníci L. nedali prečítať výpoveď. Priamo na hlavnom pojednávaní senátu uviedol, že v tejto zápisnici sú klamstvá, ktoré nikdy pri svojom zadržaní nepovedal. Preto táto jediná argumentácia prokurátora je nezákonná, ide o nezákonný dôkaz - „otrávený plod z otráveného stromu“.

K argumentácii prokurátora tzv. priamym dôkazom - odposluchmi, kde uvádza, že mala hovoriť v inotajoch a následne na str. 3, piaty odstavec pridáva svoje vlastné videnie skutkového deja bez akejkoľvek dôkaznej podpory, že „obžalovaná vie presne, že táto výroba ešte nie je ukončená, nie je vyrobený finálny produkt.“ Je až zarážajúce, ako je možné, že tieto odposluchy, ktorých predmetom nebola absolútne drogová trestná činnosť si prokurátor okomentuje vlastnými úvahami a domnienkami, čo je v rozpore s trestnou spravodlivosťou a v rozpore s obžalovacou zásadou a zásadou náležitého zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Ani jeden dôkaz nepotvrďuje jeho úvahu o tom, čo mala vedieť. Dopĺňa tým absentujúcu vedomostnú zložku v objektívnej stránke, keďže zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by ona mala predávať a prechovávať a vyrábať omamné a psychotropné látky. Odposluchy boli jediným dôkazom, ktorý ju mal po okomentovaní prokurátorom usvedčiť. Všetky ďalšie dôkazy uvádzané prokurátorom a mali by svedčiť v jej neprospech, paradoxne svedčia v jej prospech, keďže všetci svedkovia, ako aj všetci obžalovaní zhodne v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní uviedli, že s trestnou činnosťou nemá nič spoločné a nevedela o nej.

Hotovosť 60.000,- eur bola jej vlastná, riadne pred súdom zdôvodnená a ide o hotovosť od jej manžela, ktorý sa po rozvoде s ňou majetkovo vysporiadal. Prokurátor nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by akokoľvek spochybnil jej majetkové pomery.

Odvolanie a odôvodnenie odvolania prokurátorom chápe ako jeho obrannú reakciu dôvodu jeho dôkaznej núdze, tiež z dôvodu jeho pravého želaného výsledku na odvolacom orgáne, a to, aby boli obidvoje odvolania zamietnuté podľa § 319 Tr. por., k čomu vedie aj jeho návrh na uloženie trestu v rozsahu 15 rokov, hoci usvedčeným páchatelom, ktorí sa dobrovoľne priznali na hlavnom pojednávaní navrhoval trest odňatia slobody 8 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Kategoricky odmieta ničím nedokázané a zase iba komentujúce vlastnú domnienku, že mala „spravovať finančné desiatky výnosov a nákladov na výrobu drog“.

V ostatnom vyjadrení odkázala na jej odôvodnenie odvolania zo dňa 20.12.2021. Záverom navrhla vyhovieť návrhu prokurátora v odôvodnení odvolania, pokiaľ ide o zrušenie rozsudku okresného súdu a vrátenie mu veci na nové prejednanie, keďže tento sa nedostatočne vysporiadal so subjektívnou stránkou skutkovej podstaty a taktiež s objektívnou stránkou skutkovej podstaty vo vzťahu k jej osobe. Obžalovaná sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadrila aj k vyjadreniu krajského prokurátora, a to písomným podaním zo dňa 18.01.2022, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň. Uviedla, že prokurátor rovnako, ako v odôvodnení odvolania, neuvádzal skutkový stav, ale riadil sa svojim úsudkom, resp. subjektívnym názorom, ktorý nebol žiadnym dôkazom potvrdený ani dokazovaním na hlavnom pojednávaní. Podľa prokurátora spoluobžalovaní menili svoje výpovede v jej prospech, ako uvádza v počiatočnom štádiu, je potrebné sa zaoberať skúmaním výpovedí týchto spoluobžalovaných. Prokurátor však neuviedol, že obž. C. Q. uviedol na hlavnom pojednávaní počas dokazovania, že ako podozrivý bol v pozícii zadržaného bez účasti obhajcu vypočúvaný pod vplyvom omamných a psychotropných látok, pričom nečítal svoju výpoveď, iba ju podpísal. Vo svojej výpovedi ako zadržaný nikdy neuviedol, že by ona mala vyrábať, predávať a prechovávať omamné a psychotropné látky. Mala byť prítomná v aute, keď to robil jej priateľ.

Poukázala tiež na výpoveď ods. C. E., ktorý na hlavnom pojednávaní počas dokazovania uviedol, že keď bol zadržaný, vypovedal bez obhajcu, za ním boli dvaja príslušníci L. v kuklách a bol navyše pod vplyvom alkoholu. Hoci podpísal zápisnicu, nečítal ju, nebol dokonca ani poučený. Po vznesení obvinenia a tiež v konaní pred súdom pod svedeckou prísahou úplne vyvrátil tvrdenie prokurátora, že by mal povedať, že lúskala nejaké tabletky. Uviedol, že to nie je pravda a ona o tom nevedela.

Tvrdenie prokurátora o tom, že jasne, zreteľne a úplne popísali jej činnosť, je z dôkazného hľadiska nezmyselné tvrdenie, navyše, keď boli vypočúvaní neprocesným spôsobom bez uplatnenia práva na obhajobu.

Pokiaľ má prokurátor nejaké podozrenie, že spoluobžalovaní menili výpoveď v jej prospech, mal konať ako žalobca pri uplatnení zásady legality a trestne ich stíhať pre krivú výpoveď. Obžalovaní E. a Q. boli poučení v prípravnom konaní o trestno-právnych dôsledkoch krivej výpovede a na hlavnom pojednávaní v zmysle zásady ústnosti a bezprostrednosti vypovedali o tom, že neboli poučení a nedal im nikto prečítať výpovede, hoci ako tvrdí prokurátor, podpísali zápisnicu na každej strane. Už tu sú markantné dôvodné pochybnosti o zákonnosti v postupe pri výsluchu zadržaných - podozrivých.

Prokurátor vo vyjadrení nehovorí nič o tom, že by sa podieľala na výrobe, predaji a prechovávaní. Tento rieši jedine otázku, či vedela alebo nevedela o protiprávnosti spoluobžalovaných. Komunikácia medzi ňou a obž. Q. mala byť podľa súdu „v inotajoch“, pričom prokurátor v rozpore s doterajším dokazovaním na hlavnom pojednávaní komentuje, čo si mala ona a C. Q. myslieť, keď sa opýtal, čo je nového a ona mu mala povedať, že „nič nové pod slnkom“. Tento v tom jasne vidí protiprávnosť konania v tom, že keď hovorili v inotajoch, rozprávali sa podľa neho o drogách. Prokurátor v rozpore s uskutočneným dokazovaním uvádza „svoj pohľad“, „svoj názor“, že mu nemohla hovoriť o kľbovej výžive, lebo sa u neho pri zadržaní našli drogy. Ods. B. a obž. Q. však v konaní pred súdom uviedli, že išlo pri rozhovore s ňou iba o kľbovú výživu a nie o drogy, pretože v jej byte by si ods. B. nikdy nedovolil mať pri sebe omamné a psychotropné látky.

Prokurátor sa vyjadruje o majetkových príjmoch jej manžela, hoci o spôsobe života medzi nimi nevie vôbec nič. Nebohý manžel sa s ňou vyporiadal z toho dôvodu, aby mu ostal byť a aby od neho po rozvoде nič nežiadala. Prokurátor uvádza osoby, ktoré mali zdediť byt po jej manželovi, avšak to nemá nič spoločné s problémom jej majetku, preto nerozumie tejto procesnej argumentácii. Vklady vo výške 59.000,- eur nemajú absolútne nič spoločné s jej priateľom ods. B., ktorý nevedel o výške a zdroji jej príjmov.

Ani jeden zo svedkov neuviedol skutočnosti uvedené v skutkovom deji obžaloby. Títo práve vyvracajú tvrdenie o nejakej jej protiprávnej činnosti. Že ju svedkovia videli, že s priateľom občas chodila do obci G., do domu, ktorý spoluvlastnil jej priateľ, nemôže z nej robiť páchatelku trestnej činnosti. Prokurátorom uvedená analýza je postavená na nezákonnosti postupu pred začatím trestného stíhania, najmä pokiaľ ide o výsluch zadržaného obž. Q. a ods. E., ktorí túto analýzu priamo vyvrátili v zmysle zásady ústnosti a bezprostrednosti pri dokazovaní na hlavnom pojednávaní. Prokurátorom uvádzané, že výpoveď ods. E. „postráda logiku“, pričom uvádza vety doslovne vytrhnuté z kontextu, ktoré týmto spôsobom logicko-právne nemôžu postrádať logiku. Pri komplexnosti výpovede E. je zrejmé, že vôbec nevedela, čo v dome robil obv. E. a väčšinou času bola v altánku a čítala knihu v obci G.. Táto výpoveď vyvracia jej akúkoľvek participáciu na drogovej trestnej činnosti.

Prokurátor rozpísal konverzáciu medzi ňou a C. Q., ktorá ju podľa neho usvedčuje z toho, že vyrábala, predávala a prechovávala omamné a psychotropné látky. Aj z tohto odposluchu vyplýva, že ak sa chcel dovolať obž. Q. jej priateľovi, volal na jej telefón, keďže na HP bolo preukázané, že ods. B. využíval jej telefón. Z tohto odposluchu vyplýva, že sa pýta na jej priateľa. Podľa prokurátora je „zarážajúce“, že hovorila o svojom živote, keď mu povedala, že nič nové pod slnkom. Prokurátor vlastným pohľadom a svojím okomentovaním pritom má za to, že išlo o vedomosti o stave a rýchlosti výroby drog. Obžaloba bola postavená na domnienkach, komentároch prokurátora k skutkovému deju bez akýchkoľvek vecných dôkazov. Okresný súd jednoznačne uviedol, že pri jej odsúdení vychádzal z odposluchov, kde boli tzv. inotaje, ktoré dokresľovali, že vedela o trestnej činnosti. Avšak práve všetci spoluobžalovaní uviedli, že o trestnej činnosti nevedela, a teda logicky ju ani nemohla páchať. Prokurátor nepredložil súdu žiadneho svedka, ktorý by priamo alebo nepriamo uviedol čokoľvek, čo by ju spájalo s trestnou činnosťou.

Jej odsúdením bola porušená zásada zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Keďže tieto pochybnosti boli, súd mal aplikovať zásadu in dubio pro reo. Zásada zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o tie pravdepodobné. V rovine pravdepodobnosti a navyše svojich vlastných názorov a postojov prokurátor odôvodnil svoje odvolanie a spracoval v tejto rovine aj predmetné vyjadrenie k jej odôvodneniu odvolania zo dňa 04.01.2022.

Okresný súd ju napriek pochybnostiam odsúdil. Jediným cieľom aj vyjadrenia prokurátora je, aby bolo jej odvolanie a aj jeho odvolanie zamietnuté podľa § 319 Tr. por. Prídŕža sa návrhu v ňou podanom odvolaní, aby bol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený a vec sa okresnému súdu vrátila na nové prejednanie.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol ním podanému odvolaniu vyhovieť a zamietnuť odvolanie obžalovanej E.. K odvolaniu obžalovaného Q. sa nevyjadril.

Naproti tomu obhajkyňa obžalovanej W. E. na verejnom zasadnutí v plnom rozsahu zotrvala na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených, ako aj na všetkých jej vyjadreniach. Žiadni zo svedkov, ani zo

spoluobžalovaných neuviedli, že by obžalovaná mala niečo spoločné s trestnou činnosťou. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania nevzal do úvahy zásadu „in dubio pro reo“, preto navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovanú podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodiť, alternatívne zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, aby tento skúmal objektívnu a subjektívnu stránku žalovaného trestného činu. Odvolanie krajského prokurátora navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného C. Q. na verejnom zasadnutí zotrval na ich písomnom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a pri aplikácii ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému Q. uložil trest na samej dolnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby, a to v rovnakej výške ako u spoluobžalovaných vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, alternatívne aby za účelom rozhodnutia o treste napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil okresnému súdu, aby v tejto časti znovu vo veci v potrebnom rozsahu konal a rozhodol.

Obžalovaná W. E. sa pripojila k vyjadreniu svojej obhajkyne v celom rozsahu a navrhla, aby bola spod obžaloby oslobodená, pretože žiadnu trestnú činnosť nespáchala. Zároveň navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný C. Q. sa taktiež pripojil k návrhu svojho obhajcu a požiadal, aby mu bol uložený trest na samej spodnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolaní obžalovaných W. E., C. Q. a krajského prokurátora zistil, že tieto boli podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. Následne v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali títo odvolatelia odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by toto odôvodňovalo podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného C. Q. bolo podané čiastočne dôvodne a odvolania obžalovanej W. E. a krajského prokurátora podané dôvodne neboli.

Primárne je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený okresným súdom v napadnutom rozsudku, taktiež jeho právna kvalifikácia ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b), i) Tr. zák., ods. 3 písm. c) Tr. zák. u obžalovaného C. Q., t. j. výrok o jeho vine už nadobudol právoplatnosť, keďže obžalovaný C. Q. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu bol kladený za vinu, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jeho vyhlásenie uznesením prijal a následne vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Pokiaľ ide o výrok o vine obžalovanej W. E., súd prvého stupňa, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovanej na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jej vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania a správne postupoval, keď ju v konečnom dôsledku uznal za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b), i) Tr. zák., ods. 3 písm. c) Tr. zák. Krajský súd v tomto smere v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na stranách 22 až 24.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky krajského prokurátora týkajúce sa úpravy skutkovej vety a právnej kvalifikácie skutku (vypustenia ust. § 172 ods. 1 písm. a) Tr. zák.), krajský súd si v tejto časti osvojil odôvodnenie okresného súdu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo preukázané, že by sa aj obžalovaná aktívne podieľala na procese samotnej výroby metamfetamínu tak, ako jej to kládla za vinu obžaloba. Súd prvého stupňa správne postupoval, keď v zmysle rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR neprihliadol podporne na dôkazy vykonané pred vznesením obvinenia, keď o takejto aktívnej účasti obžalovanej na výrobe drogy bez akýchkoľvek pochybností nesvedčili žiadne iné dôkazy.

Argumentácia obžalovanej W. E., ohľadne zistenia a ustálenia skutku napadnutého rozsudku, vrátane popisu jej konkrétneho konania, ako aj jeho následného právneho posúdenia podľa príslušných ustanovení Trestného zákona, náležitým spôsobom a v dostatočnom rozsahu reaguje na jej obhajobu, ktorú produkovala od začiatku trestného stíhania, a to aj vo vzťahu k jej odvolacím námietkam a opakovať ju v celej šírke by bolo z tohto dôvodu nadbytočné. V súhrne možno konštatovať, že obhajoba obžalovanej nebola takého významu, ktorá by ju v celom rozsahu zbavovala trestnej zodpovednosti za skutok, ktorý jej bol kladený za vinu a nebola zároveň spôsobilá na zmenu výroku o vine v jej prospech.

Obžalovaná W. E. vo všetkých štádiách trestného konania popierala spáchanie skutku. Uvádza, že o drogovej trestnej činnosti kladenej jej za vinu nemala žiadnu vedomosť, nemá s ňou nič spoločné. Nevedela, že sa jej priateľ - obžalovaný P. B. takouto trestnou činnosťou zaoberá. Aj napriek tomu, že s ním chodila do rodinného domu v G., kde aj občas prespali, nemala vôbec vedomosť, že sa tam vyrábala pervitín. Mala vedomosť, že sa v dome zdržiavali aj C. E. s R. D. a videla tam chodiť aj obžalovaného C. E.. Aj obžalovaný C. Q. bol párkrát v tomto dome a tiež s ním išla v aute, keď chcel niekde odvieť. Nevedela, o čom sa tento bavil s jej priateľom. Mobilný telefón, ktorý používala, požičiavala aj priateľovi B.. Drogy nikdy nepredávala, ani nebola prítomná, keď ich niekto predával. Finančné prostriedky, ktoré vložila na vkladnú knižku a na bankový účet v rokoch 2019 - 2020 patrili jej. Išlo o jej úspory a jej bývalého manžela, ktorý podnikal a ktorý jej asi v roku 2017 v rámci vyporiadania BSM vyplatil sumu 60.000 eur, z toho sumu 1.000 eur oficiálne pred notárkou, o čom bola spísaná notárska zápisnica a sumu 59.000 eur mimo notárskeho úradu, bez akéhokoľvek dokladu. V prospech obžalovanej vyznievali výpovede obžalovaných P. B., priateľa obžalovanej a C. E., podľa ktorých obžalovaná s ich trestnou činnosťou nemá nič spoločné, nemala mať o nej vedomosť, nezúčastňovala sa ani výroby, ani predaja drogy. Podľa obžalovaného B. obžalovaná E. nebola nikdy ani pri odovzdávaní drogy, ani pri odovzdávaní peňazí. Pervitín odovzdával Q. na parkoviskách, väčšinou v jeho aute. V byte, v ktorom s obžalovanou býval, nič nadržal, aj keď Q. bol párkrát za nimi lebo potreboval drogu. Naproti tomu považuje odvolací súd za potrebné poukázať pri hodnotení dôkazov na výpoveď obžalovaného C. Q., z ktorej je zrejmé, že obžalovaná bola takmer vždy prítomná vo vozidle spolu s obžalovaným B. pri predaji mu pervitínu, za účelom ktorého kúpy kontaktoval výlučne obžalovaného B.. Tento v prípravnom konaní po vznesení obvinenia podrobne popísal ako prebiehalo odovzdávanie mu metamfetamínu vo vozidle, pričom peniaze zaň odovzdal vo vozidle buď B. alebo E.. U obžalovaného C. Q. odvolací súd nezistil žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by mal až v takej miere vypovedať o prítomnosti obžalovanej pri predaji mu metamfetamínu v neprospech obžalovanej.

O uskutočnených telefonických hovoroch medzi obžalovanou W. E. a obžalovaným C. Q. svedčia vykonané záznamy telekomunikačnej prevádzky z legálne nasadených informačno-technických prostriedkov a ich prepisy, z ktorých je zrejmé ako správne konštatoval súd prvého stupňa, že obžalovaná nielenže poskytovala svoj mobilný telefón spoluobžalovanému B. za účelom zabezpečenia realizácie distribúcie - predaja vyrobenej drogy, ale v prípade jeho neprítomnosti bola sama aktívnou účastníčkou tejto činnosti. Obžalovaný C. Q. v prípravnom konaní k hovoru č. XXX zo dňa 25.03.2020 uviedol, že obsah celého hovoru nevie, vyzerá to tak, že tam išlo o drogy. Tento aj na hlavnom pojednávaní potvrdil, že telefonoval obžalovanému B. kvôli drogám, pričom mu telefón zdvihla obžalovaná E..

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovanej, že predmetom telefonických rozhovorov medzi ňou a obžalovaným Q. bola C. - kĺbová výživa, ktorá sa podľa nej nachádzala nielen v jej byte, v ktorom bývala s obžalovaným B., ale podľa obžalovaného P. B. aj v rodinnom dome v G., v ktorých boli vykonané domové prehliadky, pričom tieto nemali byť zaistené príslušníkmi PZ a doteraz sa tam nachádzajú, krajský súd poznamenáva, že kúpa a prechovávanie takejto kĺbovej výživy C. nie je nelegálne, preto obžalovaní E. a Q. nemali dôvod v prípade záujmu Q. o ňu, vyhýbať sa pri rozhovore riadnemu jej označeniu, pokiaľ by mal obžalovaný Q. o ňu záujem, ako aj spôsobu, akým má obžalovaná zistiť množstvo v akom má obžalovaná kĺbovú výživu doma k dispozícii.

Zo zápisnice o domovej prehliadke v rodinnom dome na adrese G. č. XXX a priestoroch k nemu patriacich zo dňa 17.07.2020 realizovanej na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0Tp/142/2020-127-V-OSBB zo dňa 30.06.2020, zo zápisnice o osobnej prehliadke zadržaného C. Q. zo dňa 17.07.2020, zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ D. P. ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2020/2362 zo dňa 30.11.2020, ako aj odborného vyjadrenia - stanovenia hodnoty zaistených drogy vyplynulo, že pri domovej prehliadke v rodinnom dome č. XXX v obci G. bol zaistený metamfetamín s celkovou hmotnosťou 584,830 gramu, z ktorého je možné pripraviť minimálne 5.848 bežných jednotlivých dávok, ktorého hodnota v čase zaistenia, teda v 3. štvrtroku 2020 na území J. kraja predstavovala hodnotu najmenej 29.241,75 eur. Taktiež bol dňa 17.07.2020 počas vykonávania osobnej prehliadky u C. Q. zaistený metamfetamín s celkovou hmotnosťou 4,524 gramu, z ktorého je možné pripraviť minimálne 45 bežných jednotlivých dávok, ktorého hodnota v čase zaistenia, teda v 3. štvrtroku 2020 na území J. kraja predstavovala hodnotu najmenej 226,20 eur.

K argumentácii obžalovanej o nezaistení tejto kĺbovej výživy MSM počas domovej prehliadky, odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vyjadrenie krajského prokurátora k odvolaniu obžalovanej na strane č. 3 (č.l. 2307 spisu), s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Zároveň odvolací súd poznamenáva, že

od vykonania domovej prehliadky mohli mať do bytu obžalovanej prístup aj iné osoby, keď z výpovede samotnej obžalovanej na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že jej brat môže z jej bytu doniesť listinné dôkazy, na ktoré v rámci svojej obhajoby na hlavnom pojednávaní poukazovala.

Výpisy z účtov P. J., a.s. a D. D., a.s., ako aj zápisnica o domovej prehliadke v byte č. 7, na ulici P. E. XXXX/XX vo X. zo dňa 18.07.2020, realizovanej na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0Tp/145/2020-129-V-OSBB zo dňa 30.06.2020, nepochybne preukazovali realizáciu bezhotovostných vkladov obžalovanou v rozhodnej dobe páchania trestnej činnosti organizovanou skupinou, a to v sumách 2.800 eur, 1.350 eur, 35.000 eur a 20.000 eur a zaistenie pri domovej prehliadke finančnej hotovosti vo výške 5.450 eur. Zo správy D. G. vyplýva, že obžalovaná nemala v uvedenom období iné príjmy ako zo závislej činnosti. Pritom od 14.03.2019 do zadržania dňa 17.07.2020 však bola práceneschopná, kedy poberala nemocenské dávky, a to len do 01.03.2020, pričom podľa jej vlastného vyjadrenia mala príjem z prenájmu nehnuteľnosti 200 eur mesačne. Jej priateľ obžalovaný B. nebol trvale zamestnaný, len brigádnicke, nebol evidovaný na príslušnom Z., nebol príjemcom dávok v hmotnej núdzi ani iných dávok. Pokiaľ ide o obranu obžalovanej, že sumu 59.000 eur dostala od svojho manžela bez akéhokoľvek dokladu ako vysporiadanie z toho, že si nebude nárokovať na jeho byt, odvolací súd zdôrazňuje, že obžalovaná sama potvrdila, že uvedený byt, ktorý mal byť predmetom vyporiadania patril do výlučného vlastníctva jej bývalého manžela C. C., z ktorého dôvodu jej nevznikol na vyporiadanie sa za tento byt žiadny právny nárok. V ďalšom odvolací súd ohľadom činnosti bývalého manžela obžalovanej, jeho príjmov, ako aj majetkových pomerov, a to až ku dňu jeho úmrtia v podrobnostiach poukazuje na vyjadrenie krajského prokurátora k odvolaniu obžalovanej na strane č. 3 (č.l. 2307 spisu), s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Aj z výpovede svedka W. E., brata obžalovanej na hlavnom pojednávaní vyplýva, že mal vedomosť len o tom, že bývalý manžel obžalovanej pracoval ako hasič a mal dobrý výsluhový dôchodok. Nespomínal si, či tento vyplatil obžalovanej sumu 60.000 eur. Pozornosti krajského súdu neušla ani skutočnosť, že z výpovede tohto svedka tiež vyplynulo, že na základe kúpno predajnej zmluvy uzatvorenej s obžalovanou, ktorej predmetom bol predaj jeho spoluvlastníckeho podielu k bytu v X-ici, mu obžalovaná okrem sumy 7.000 eur vyplatenej dňa 07.01.2019 ako doplatok kúpnej ceny, ktorú sumu mu podľa výpovede obžalovanej mala vyplatiť z finančných prostriedkov poukázaných jej dlžníkom W. C., asi pol roka predtým vyplatila svedkovi W. E. aj časť kúpnej ceny v sume 15.000 eur. Na základe takto vykonaného dokazovania potom aj odvolací súd dospel k záveru, že finančné prostriedky resp. aspoň ich pomerná časť, ktoré boli obžalovanou vložené na účty vedené v P. banke, a.s. a na vkladnú knižku vedenú v D. sporiteľni, a.s. a zaistené pri domovej prehliadke dňa 18.07.2020 pochádzajú zo stíhanej trestnej činnosti v rámci tejto organizovanej skupiny.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - C.. O. B. a znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, ako aj z výpovede znalkyne C.. O. B. na hlavnom pojednávaní, kedy zároveň jasne a zrozumiteľne odôvodnila závery, ku ktorým dospela, vyplynulo, že u obžalovanej W. E. nebolo zistené duševné ochorenie v užšom zmysle slova, t. j. psychóza, ani iná závažnejšia psychopatológia. Bola u nej konštatovaná akcentovaná osobnosť s prevažujúcimi rysmi emočnej nestálosti a teatrality, ktorá je z forenzného hľadiska považovaná za poruchu trvalú liečbou neovplyvniteľnú a symptomatický abúzus bez prítomnosti jednoznačne preukázateľných znakov závislosti. Tieto duševné poruchy u nej existovali v dobe pred vyšetrovanou udalosťou, počas nej a existujú aj v súčasnosti. Táto vzhľadom k svojmu duševnému stavu v dobe spáchania trestnej činnosti vedela rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať, jej ovládacie a rozpoznávací schopnosti boli zachované. Pobyť obžalovanej na slobode znalec nepovažoval za nebezpečný. Konanie obžalovanej nebolo paticky - chorobne motivované. V pozadí je ako zisťovaný motív snaha sa obohatiť, tak aj závislejší vzťah k partnerovi, ktorého vníma dominantnejšie. Je však málo sugestibilná, rozhoduje sa sama za seba, jej konanie podliehalo a podlieha racionálnej kontrole. Javí sa ako premyslené, účelové, je veľmi schopná a vynaliezavá.

Okrem nenaplnenia objektívnej stránky trestného činu, podstata obhajoby obžalovanej spočívala v popretí naplnenia subjektívnej stránky súdeného obzvlášť závažného zločinu, pri ktorej Trestný zákon vyžaduje úmyselné zavinenie (ust. § 15 písm. a), b) Tr. zák.). Na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, v danom prípade - značný rozsah (ust. § 125 ods. 1 Tr. zák.) sa prihladne, nakoľko ide o ťažší následok (ust. § 18 písm. a) Tr. zák.), ak bol zavinený aj z nedbanlivosti. Obžalovaná konala v tzv. priamom úmysle, a to z hľadiska vedomostnej, ale aj vôľovej zložky, keďže chcela neoprávnene predať a po akúkoľvek dobu prechovávať omamné a psychotropné látky závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas organizovanou skupinou. Súčasne vo vzťahu k značnému rozsahu konala minimálne v

tzv. nepriamom úmysle, pretože bola uzrozumená aj s ich približným celkovým množstvom a celkovou hodnotou, hoci nemusela v tomto smere viesť úplne presné údaje. U obžalovanej nešlo o jednorazové alebo náhodné konanie, práve naopak, v skutku ustáleným spôsobom sa opakovane v dlhšom časovom období podieľala na páchaní trestnej činnosti spôsobom ustáleným okresným súdom a bola do nej nezanedbateľne zapojená, hoci nemusela mať úplne presné údaje o všetkých jednotlivých relevantných skutočnostiach a okolnostiach.

Krajský súd po komplexnom zhodnotení dôkaznej situácie dospel k záveru, že súhrn vykonaných dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovanej W. E., ktoré vzhľadom na ich celkovú dôkaznú silu a hodnotu na seba nadväzujú a dopĺňajú sa, nielenže vyvracia ňou produkovanú obhajobu a znižuje význam skutočností vyznievajúcich v jej prospech, ale zároveň dostatočne preukazuje, že obžalovaná W. E. spáchala skutok so spoluobžalovanými tak, ako bol správne na rozdiel od podanej obžaloby ustálený okresným súdom, ktorý ho aj náležite právne kvalifikoval. Za danej dôkaznej situácie by z týchto dôvodov nebolo v súlade so zákonom oslobodenie obžalovanej spod obžaloby, ako sa toho v konečnom dôsledku domáhala. Je zrejmé, že obžalovaná sa chcela zbaviť trestnej zodpovednosti, najmä keď aj jej hrozilo uloženie vysokého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Taktiež ani spoluobžalovaní B. a E. nemali záujem na jej trestnom stíhaní vzhľadom na hroziace následky ich závažnej trestnej činnosti, keďže obžalovaná bola priateľkou obžalovaného P. B., čo sú dôvody, aby vypovedali v jej prospech.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o trestoch uložených obžalovaným W. E. a C. Q., dospel krajský súd u obžalovaného C. Q. čiastočne k inému záveru ako okresný súd, nakoľko uložený trest odňatia slobody možno považovať za neprimerane prísny, v dôsledku čoho odvolanie obžalovaného C. Q. považoval za čiastočne dôvodné. Preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného C. Q. zrušil a následne rozhodol o tomto druhu trestu sám.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery okresný súd u obžalovaných prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, mieru participácie v organizovanej skupine a na osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Súd prvého stupňa u obžalovanej W. E. správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život (ust. § 37 písm. j) Tr. zák.), pričom na druhej strane nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by jej v rámci úvah o výmere trestu priťažovala.

U obžalovaného C. Q. zistil existenciu dvoch v jeho prospech svedčiacich poľahčujúcich okolností, a to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.), a že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti (ust. § 36 písm. n) Tr. zák.). Súčasne zistil aj jednu príťažujúcu okolnosť, a to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m) Tr. zák.).

Trestný zákon v sankcii ust. § 172 ods. 3 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody na 15 rokov až 20 rokov. Keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad príťažujúcimi u obžalovanej W. E. v pomere 1:0 a u obžalovaného C. Q. v pomere 2:1, znižovala sa u obidvoch z nich horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.). V nadväznosti na to bolo možné obidvom obžalovaným uložiť po úprave trestnej sadzby trest odňatia slobody od 15 rokov až do 18 rokov a 4 mesiacov. Odvolací súd okrem pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností zároveň podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, ktoré boli pomerne významné, jednak v prospech, ale aj v neprospech týchto dvoch obžalovaných.

Žiada sa zdôrazniť, že obžalovaná W. E. nebola doposiaľ súdne trestaná ani sankcionovaná za priestupok. Obžalovaný C. Q. sa v minulosti dostal v dvoch prípadoch do rozporu so zákonom, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Druhé odsúdenie bolo trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/25/2020 zo dňa 26.06.2020, právoplatným dňa 09.07.2020, pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., na podmienečný trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Doposiaľ nebol sankcionovaný za priestupok.

V prospech obžalovaného C. Q. možno výrazným spôsobom hodnotiť aj jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, nakoľko už len v dôsledku takého postoja mu bolo eventuálne možné mimoriadne znížiť výmeru trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Dôležitým bolo aj zistenie a ustálenie miery, akou konanie každého z obžalovaných prispelo k spáchaniu trestného činu. Aj podľa odvolacieho súdu sa obžalovaní W. E. a C. Q. menšou mierou podieľali na činnosti tejto organizovanej skupiny. Obžalovaná W. E. sa podieľala najmä na zabezpečovaní a koordinácii predaja vyrobeného metamfetamínu najmä obžalovanému C. Q., ako takmer jeho výhradnému odberateľovi. Obžalovaný C. Q. sa na najnižšom stupni tejto organizovanej skupiny, ako konzument tejto psychotropnej látky a súčasne jej distribútor, podieľal na zabezpečení jej konečnej distribúcie, odbyte.

Aj krajský súd zdôrazňuje, že uloženie trestov odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici takejto trestnej sadzby, by však bolo pre každého z týchto dvoch obžalovaných neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, čo správne konštatoval už prvostupňový súd. Preto bolo namieste aplikovať ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, ktoré umožňovalo skrátenie výmery trestu až na 8 rokov.

Pre aplikáciu moderačného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. bolo potrebné vziať do úvahy všetky relevantné okolnosti prípadu a pomery páchatel'ov. Postup pre použitie tohto zmierňovacieho ustanovenia odôvodňuje potreba prihliadnuť na skutočnosť, že títo dvaja obžalovaní ako už bolo vyššie uvedené, sa na činnosti organizovanej skupiny podieľali menšou mierou. Napokon obžalovaná W. E. berúc do úvahy aj jej vek, nebola doposiaľ súdne trestaná, teda nemá žiadnu kriminálnu minulosť. Obžalovaný C. Q. bol síce doposiaľ súdom dvakrát trestaný, avšak v jednom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, pričom doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Teda nemožno konštatovať, že by mal za sebou rozsiahlu kriminálnu minulosť, berúc do úvahy aj jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, ako aj pravdepodobnosť, že mu bude nariadený výkon trestu odňatia slobody v trvaní osem mesiacov, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/25/2020. Taktiež nemožno opomenúť, že obžalovaný bol sám konzumentom omamných a psychotropných látok.

Práve existencia a kombinácia uvedených skutočností, vyznievajúcich v prospech obžalovaných W. E. a C. Q., odôvodňovala mimoriadne zníženie výmery trestu odňatia slobody až na samú dolnú hranicu mimoriadne zníženej trestnej sadzby. Uložený trest odňatia slobody súdom prvého stupňa obžalovanej W. E. a odvolacím súdom obžalovanému C. Q. vo výmere 8 rokov možno považovať nielen za zákonný, ale aj primeraný.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého mal byť podľa ods. 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Okresný súd obžalovanú W. E. a rovnako aj krajský súd obžalovaného C. Q. zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, hoci by podľa vyššie uvedených príslušných zákonných ustanovení mali byť obligatórne zaradení do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, keďže spáchali obzvlášť závažný

zločin. Obžalovaná W. E. doposiaľ viedla riadny život. Obžalovaný C. Q. doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, tento nemá rozsiahlu kriminálnu minulosť. Teda osoby obžalovaných nemožno hodnotiť ako výrazne narušené. Súhrn týchto skutočností viedol k tomu, aby boli títo dvaja obžalovaní zaradení na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s miernejším stupňom stráženia, než ako to vyplýva z príslušných ustanovení Trestného zákona, pretože aj odvolací súd mal za to, že pri takomto spôsobe výkonu trestu bude ich náprava lepšie zaručená.

Vzhľadom na právnu kvalifikáciu skutku ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., bolo súčasné uloženie každému z týchto dvoch obžalovaných podľa ust. § 58 ods. 3 Tr. zák. trestu prepadnutia majetku obligatórne.

Namieste bolo aj obligatórne uloženie ochranného opatrenia obidvom obžalovaným, a to ochranného dohľadu na 2 roky podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák., nakoľko boli odsúdení za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného C. Q. odvolací súd poznamenáva, že v prípade obligatórneho vyslovenia súdom trestu prepadnutia celého majetku obžalovaného, nie je potrebné, aby boli vymenované jednotlivé majetkové predmety, ktoré patria k jeho majetku. Zároveň výmeru obligatórne uloženého ochranného dohľadu vzhľadom na závažnosť stíhanej trestnej činnosti u obidvoch obžalovaných považoval odvolací súd za primeranú.

Okresný súd nepochybil ani keď obžalovanému C. Q. zároveň uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou v súlade s ust. § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., a to s poukazom na závery v prejednávanej veci vypracovaného znaleckého posudku znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - C.. O. B., ktorý doplnila vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, a o ktorého správnosti a úplnosti nemal pochybnosti ani odvolací súd, pričom sa znalkyňa súčasne náležite vyrovnala aj so skutočnosťami uvedenými v zabezpečených listinných dôkazoch a zároveň jasne a zrozumiteľne odôvodnila závery, ku ktorým dospela, keď táto u obžalovaného C. Q. v čase spáchania činu zistila závislosť od látok so stimulujúcim účinkom (pervitín) v klinicky rozvinutom štádiu. Prvostupňový súd však pochybil, keď na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby vypočul ako znalkyňu C.. X. T., ktorá v tomto konaní nemala postavenie znalca, keď táto ako znalec podávala znalecký posudok v inej trestnej veci obžalovaného C. Q.. Aj napriek tomuto nezákonne v prospech obžalovaného vykonanému dôkazu, znalkyňa C.. O. B. zotrvala na záveroch ňou podaného znaleckého posudku. Pritom tiež z prečítaného písomného vyjadrenia k znaleckému posudku 026/2020 č. 088/2020 C.. X. T. zo dňa 09.11.2021 okrem iného vyplýva, že u obžalovaného C. Q. je s vysokou pravdepodobnosťou možné predpokladať, že bol od psychostimulancií závislý už pri ňou realizovanom znaleckom vyšetrení 26/2020, tento jej však neuviedol pravdivé informácie, resp. poskytované informácie účelovo skresľoval, snažil sa pôsobiť lepším dojmom, možno konštatovať, že aj vedome nepravdivé, či účelové poskytovanie informácií, nekritickosť, zatajovanie skutočností, sú príznaky (akejkolvek) závislosti. Protichodné závery znaleckých posudkov podaných na obžalovaného vo veci jeho závislosti od omamných a psychotropných látok vyplývajú z rozličných informácií, najmä tých, ktoré posudzovaný znalcom uvádzal pri jednotlivých vyšetreniach a možno s vysokou pravdepodobnosťou konštatovať, že pokiaľ by disponovala informáciami ako znalkyňa C.. B. pri jeho vyšetrení v 12/2020, jej závery by boli zhodné so závermi C.. B.. Rozdielne závery uvedených posudkov vyplývajú z rozdielnych informácií obvineného pri predmetných znaleckých vyšetreniach.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v uvedenej výmere u obidvoch obžalovaných, za súčasného uloženia trestu prepadnutia majetku, ochranného dohľadu a u obžalovaného C. Q. aj ochranného liečenia, zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám, vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásadu ukladania trestov, ale aj zásadám ukladaniam ochranných opatrení uvedených v ust. § 35 Tr. zák.

Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku z vyššie uvedených dôvodov o odvolaniach obžalovaných Ivety Valkovcovej, Martina Cenkova

a krajského prokurátora rozhodol pomerom hlasov 3:0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.